

דף עא.

י"ד פימן רמו סעיף טז עין משפט א.

טז. כג. אין ישנים בבית המדרש, וכל המתנמנם בבית המדרש **חכמתו** נעשית קרעין שנאמר "וקרעין תלביש נומה".

אה"ע סימן פה סעיף יא עין משפט ג.

יא. יה. **ק** התנה הנוטן מתנה לאשה ע"מ שאין לבעל רשות בה קנה הבעל כנ"מ ואוכל פירות, אבל אמר ע"מ שתלבשי בהם מעות אלו או ע"מ שתתעשי מה שתרצוי בהם אלא רשות בעליך, הרי זה מועיל ואין לבעל בהם פירות.

הגה: יט. התנה אביה **ש** במתנה שרווצה לחת לה באחד הדרכים הנ"ל שאין לבעל כלום ומית האב, נתקבלה המתנה זוכה בה הבעל **כנ"מ** מצד ירושה.

י"ד פימן רכב סעיף א

א. המודר הנאה מחמיו, והוא רוצה לחת לבתו כסף כדי שתהיה נהנית בהם ומווציאה אותם לצרכיה, הרי נותן לה ואומר לה, הרי מעות הללו נתונים לך במתנה ובלבך שלא יהיה לבعليך רשות בהם אלא יהיו למה שאת נתנת לתוכך פיך או למה שתלבשי, ולא קנה אותם הבעל,

צ. מגילה דף כ"ח ע"א מר' זира, ומירא דרכי זира בסנהדרין ע"א ופי' רשי' קראים היינו משכח תלמידו ואינו נזכר אלא בסיטוגין.

וכתב הש"ך בס"ק ט"ו דשנית עראי אסור בבית המדרש ממידת חסידות, אבל מדינה מותר שנית עראי כמו שנפסק בשו"ע או"ח בס"י קנ"א סעיף ג'. ואם יחבטל מלימודוafi' שנת קבע מותר בבה"מ (לבוש שם).

ק. במשנה נדרים דף פ"ח קר"מ.

ר. היינו אף לרוב דעתן שייחד לדבר מסוימים, ועיין בח"מ ס"ק כ"ז חילוקי דין ושיטות בדין זה.

ש. הרמב"ן בתשובה סי' ק"ג.

ומותר הבעל בהם ^ה.
ויליא דאפי אמר על מנת שאין לבעל רשות בהם ומה שתרכי תעשי
בבם ג"כ קנה הבעל ואסור בהם ^א.

^ה. ממשנה נדרים פ"ח ע"א, ודוקא שלא ניתן לה כסף זה למזונות אדם ניתן לה למזונות
א"צ לומר לה כלום, וכך בpsi רכ"א סעיף ב', כ"כ הר"ן. ואחרי שהבעל לא קנה אותו
הרי של האשה ואז מותר לחתנו ליהנות מהם.

^א. טור בשם הרא"ש והתוס' בפ"ק דקידושין דף כ"ג ע"א, והראב"ד בהשגותיו פסק כרב,
ודלא כרמב"ם בפ"ז מנדרים דפסק כשמואל.